Maandag 27 Juli 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang. No. 3661

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street. New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14. Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

De Raf vloog over Hamburg....

Nog steeds patrouille-activiteiten in Egypte.

Probleem Brits Indië door Cripps besproken.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Juli 1940.

27. De Bulgaarse Loge der Vrijmetlaars besloot de loge te ontbinden en e eigendommen over te doen aan de aat.

29. Spanje en Portugal tekenen een vereenkomst, waarin zij overeenkoen elkaar te consulteren in geval van orlogsdreiging.

31. De Verenigde Staten verbieden e uitvoer van vliegtuigolie naar lanen buiten het Westelijk Halfrond gegen.

Augustus 1940.

1. De Hertog en Hertogin van Vindsor verlaten Lissabon op weg aar Bermuda.

2. Lord Beaverbrook, de Minister an de Vliegtuigproductie, wordt in et eigenlijke oorlogscabinet opgenoen.

Generaal Charles de Gaulle, de leier van de Vrije Fransen, wordt door et Franse militaire gerechtshof ter ood veroordeeld.

In Frankrijk besluit de Regering lle geheime genootschappen op te effen, waaronder ook de Loge. De ranse Loge behoorde hoofdzakelijk tot e groep van het Groot Oosten en was edurende vele jaren nauw verbonden et de radicale socialisten. Leden van e Loge waren o.a. Camille Chaumps, Albert Sarraut, Yvon Delbos, duard Daladier, Vincent Auriol, ierre Cot, Marx Dormoy, Jean Zay n Georges Monnet.

In Joegoslavië worden onder druk an de Regering de vrijmetselaarsbonen ontbonden.

ZEER HEVIGE AANVAL OP HAMBURG.

De Britten maakten bekend, dat de oyal Airforce in de afgelopen nacht en „zeer hevige aanval" op Hamburg eeft gedaan.

De text van de officiële verklaring idt als volgt: „Onze bommenwerers voerden in de afgelopen nacht een er hevige aanval op Hamburg uit. et weer was goed en de eerste raporten geven te kennen, dat de aanal een groot succes was. 29 Onzer ommenwerpers worden vermist".

Het is de grootste slag van de Royal irforce naar een Duitse stad sedert e aanval met meer dan duizend iegtuigen op Bremen tegen eind Juni. och ingelichte bronnen gaven te kenn, dat het aantal vliegtuigen, welk amburg aanviel, ver beneden dat ifer is. (Londen, (AP) 27.7).

Het DNB meldde, dat Britse vliegigen Hamburg in de afgelopen nacht ombardeerden en dat 33 bommenwerrs werden neergeschoten (Berlijn,) 27.7).

BRITTEN EN AMERIKANEN BOVEN FRANKRIJK.

7 Noordamerikaanse gevechtsvliers voegden zich heden bij de Britten een uitgebreide vlucht over Noordankrijk. Het speciale communiqué, t hun deelneming onthulde, was de rste mededeling, dat gevechtsvliegers n de Noordamerikaanse luchtmacht ans opereren van de Britse eilanden. De vliegtuigen sloegen naar militaj objecten in het gebied tussen Gravelies, Saint Omer en Abbeville. Een r Noordamerikaanse vliegtuigen erde niet terug (Londen, (AP) 26.7).

30 DUITSE VLIEGTUIGEN BOVEN ENGELAND.

De Britten meldden, dat ongeveer 30 uitse vliegtuigen zich hedenmorgen ven Groot Britannië bevonden en mmen wierpen in ver verspreide bieden tussen 6 en 9 uur (Londen,) 27.7).

CRIPPS OVER HET BRITS INDISCHE PROBLEEM.

Sir Stafford Cripps, wiens onafhanlijke zending naar Brits Indië in de te faalde, becritiseerde Gandhi's uding voor een ogenblikkelijke intrekking van de Britse heerschappij van Indië en verklaarde, dat de handelingen van een phantast „de pogingen van de Verenigde Landen voor een overwinning in het Oosten niet zullen mogen belemmeren".

In een radiorede tot de Verenigde Staten zeide Sir Stafford, dat de maatregelen van algemene burgerlijke ongehoorzaamheid, welke door Gandhi worden bepleit naar verwachting de goedkeuring zullen krijgen van het All India Congress op 7 Augustus en de gehele quaestie zich naar een hoogtepunt beweegt.

„Uw zonen evenals de onze helpen Indië verdedigen en voeren oorlog tegen de Japanners", zeide hij. „Uw politiek evenals de onze is om Indië te verdedigen.

De quaestie is te ernstig en te groot voor de gehele wereld. Amerikaanse, Chinese, Indische en Britse soldaten moeten niet worden opgeofferd in een dappere strijd voor de vrijheid van de wereld door de manoeuvres van politieke partijen in Brits Indië of enig ander land. Het is het belang, van Indië, dat op het spel staat zowel als dat van China, Groot Britannië en de Verenigde Staten."

Zeggende de houding welke door Gandhi is ingenomen te betreuren, verklaarde Cripps, die Lord Geheimzegelbewaarder en spreker voor Churchill is in het Lagerhuis, dat Gandhi „niet bereid is te wachten (voor vrijheid na de oorlog) en liever de vrijheid en de gehele zaak van de Verenigde Landen in de waagschaal wil stellen".

Hieraan voegde hij toe: „Hij dreigt met een zo groot mogelijke druk in dit uiterst moeilijke uur om de politieke macht van zijn eigen partij te winnen (de All India Congress partij). Hij zou een zekeren mate van steun kunnen winnen voor zijn algemene ongehoorzaamheid, doch zowel voor de zaak van Indië als voor die van de Verenigde Landen zal het onze plicht zijn Indië te blijven houden als een veilige en ordelijke basis voor onze gemeenschappelijke operaties tegen de Japanners. Welke stappen ook nodig zijn voor het bereiken van dit doel moeten wij zonder vrees nemen. Zodra de overwinning is behaald is aan Indië de volledige vrijheid aangeboden met de toezegging te kunnen zorgen voor zijn eigen Regering. Maar die overwinning moet eerst behaald worden.

Wij kunnen niet toestaan, dat de handelingen van een phantast, hoezeer hij ook uitmunt in zijn strijd om vrijheid in het verleden, de inspanningen van de Verenigde Landen voor een overwinning in het Oosten zullen belemmeren".

Cripps zeide, dat Gandhi heeft geëist, dat wij „zullen vertrekken uit Indië met zijn diep gewortelde godsdienstige afdelingen zonder enige constitutionele vorm van Regering en zonder een georganiseerd bestuur.

Geen verantwoordelijke Regering zou zulk een stap kunnen nemen, laat staan temidden van een oorlog." (Londen, (AP) 27.7).

WAT GANDHI THANS ZEGT.

In zijn nieuwsblad „Harijan" waarschuwde Gandhi de Japanners geen welkom te verwachten indien zij Brits Indië zouden invaderen. De Brits Indische leider zeide, dat hij thans voor de onafhankelijkheid van Brits Indië werkt, niet om de Verenigde Landen te hinderen, doch omdat hij gelooft, dat de Geallieerde mogendheden de combinatie van de as niet zullen kunnen verslaan, tenzij Brits Indië vrij is Bombay, (AP) 26.7).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gemeenschappelijk communiqué van het Algemeen Hoofdkwartier en de Royal Airforce luidt als volgt: „Er valt niets te vermelden van onze landstrijdkrachten behalve patrouille-activiteiten van gisteren. De laaghangende wolken en zandstormen beletten de luchtoperaties in het gevechtsgebied gedurende de dag, doch een JU88, welke Alexandrië naderde, werd in zee neergeschoten door onze gevechtsvliegtuigen. Onze lange afstands gevechtsvliegtuigen vielen wederom met succes schuiten aan nabij Sidi Barrani. In de afgelopen nacht viel een grote strijdmacht van bommenwerpers Tobruk aan.

Felle ontploffingen ontstonden in het havengebied en voltreffers op een grote schip werden gevolgd door een grote ontploffing. Ook werden hevige aanvallen uitgevoerd op het gevechtsgebied." (Caïro, (AP) 27.7).

RONDREIS ROME-TOKIO.

Van de Duitse radio:

In Rome werd bekend gemaakt, dat een Italiaans Savoia Marchetti vliegtuig een rondvlucht maakte van Rome naar Tokio en de bemanning bij de terugkomst in Italië persoonlijk door Mussolini werd verwelkomd (Berlijn, (AP) 25.7).

Het bericht gaf niet de route op, welke het vliegtuig gevolgd zou hebben, doch de rechtstreekse afstand in welke richting dan ook zou meer dan 9500 kilometer bedragen (New York, (AP) 25.7).

Het nieuws van vandaag.

Egypte's strijd biedt heden niet veel bizonderheden. Zandstormen zijn aan de orde en hinderen de activiteiten, zodat die slechts beperkt blijven tot patrouilleringen en bases van de as. Tobruk moest het voor de zoveelste maal ontgelden en leed grote schade (blz. 3).

Over Duitsland en de bezette landen in West-Europa ronkten de motoren der Britse vliegtuigen in de afgelopen nacht en stegen zij tot een crescendo boven de grote havenstad Hamburg. „Een zeer hevige aanval" noemde het Britse Ministerie van Luchtvaart de zending van de Raf, welke een „groot succes" was. Het was de hevigste aanval sedert Bremen eind Juni door meer dan duizend vliegtuigen werd bestookt. De vijandelijke vliegvelden in de Lage Landen werden ook gebombardeerd en beschoten. 29 Vliegtuigen keerden van deze operaties niet terug (blz. 1).

Sir Stafford Cripps hield gisterenavond een redevoering, welke gericht was tot de Verenigde Staten. Het onderwerp was het probleem waarvoor Brits Indië de Verenigde Landen en in het bizonder Groot Britannië stelt. Cripps gaf een duidelijke uiteenzetting van het Britse inzicht in de situatie en viel Gandhi aan voor zijn gevaarlijke partij-politiek (blz. 1). De oude Hindoe schreef intussen in zijn blad „Harijan", dat volgens zijn mening de Verenigde Landen de oorlog niet kunnen winnen, tenzij Indië vrij is (blz. 1).

Op het schiereiland van Papoea of Nieuw Guinea kwamen Geallieerde en Japanse patrouilles in botsing op 40 kilometer van Buna, waar de Japanners de vorige week een landing uitvoerden (blz. 3).

De situatie in Rusland toont nog geen verbetering. Terwijl de Duitsers beweren de stad Bataisk ten Zuiden van Rostov genomen te hebben, verklaren de Russen nog steeds in Rostov te vechten. Bataisk ligt ten Zuiden van de rivier Don aan de spoorlijn, welke naar Bakoe leidt (blz. 3).

Bij Tsimlyanskaya hebben de nazies ook een bruggehoofd gevestigd aan de Zuidelijke oever van de rivier. Hevige gevechten zijn er in voortgang, waarbij de Duitsers grote verliezen lijden. Het is niet onmogelijk, dat de Russen ook hier de politiek van Voronesj gaan herhalen (blz. 3).

H. M. de Koningin spreekt tot Curacao.

De Gouvernementspersdienst had bericht ontvangen dat H. M. de Koningin op Zaterdag 1 Augustus in de geregelde radio-uitzending van het Station W. R. U. L. naar Nederlands West Indië het woord zou voeren. Daarvan zou tijdig in de pers melding zijn gemaakt. Blijkbaar is deze uitzending onverwacht met een week vervroegd. Hare Majesteit immers heeft jl. Zaterdag Haar rede tot ons gehouden, een rede, die door de talrijke geregelde luisteraars naar de wekelijkse uitzendingen van Boston naar Nederlands West Indië is gehoord. De volledige text van wat onze Koningin tot ons zeide, luidt:

Rijksgenoten in Curaçao,

Uit de Verenigde Staten zend Ik u mijn hartelijkste groeten. Ik ben gelukkig, dat Ik in staat ben enkele woorden tot u te richten, omdat Ik weet hoe warm uw harten kloppen voor ons Rijk en voor ons moederland en op de woorden „Victorie" en „Vrijheid" in onvergankelijke letters in uw hart gegrift staan. Ofschoon gij gelukkigerwijze tot nu toe ervoor gespaard zijt, dat gij den vijand op uw eigen grond hebt te bestrijden, toch staat gij in het midden van de strijd en de huidige situatie vraagt van u vóór alles sterkte, moed en eenheid.

Bij allen onzer is het verlangen op dit ogenblik misschien nog groter dan ooit te voren om ons zelven te zijn en — met Gods hulp — te blijven tot in de verste toekomst. Onze gedachten gaan, als golden zij ons zelven, naar het moederland en naar Nederlands Indië, waar onze mede-Rijksgenoten dagelijks een nieuw en indrukwekkend bewijs geven van deze wens en deze wil, een bewijs; door hun taaie en onbreekbare passieve weerstand, door hun sterk-blijven temidden van hun lijden en beproeving, totdat het uur hunner bevrijding zal zijn aangebroken. Deze onbreekbare beslistheid bezit ook gij en dit geeft ons de kracht, die zo noodzakelijk is in de reusachtige strijd, waarin wij nu zijn gewikkeld. Dit zal ons zeker de overwinning doen geworden, wanneer deze overwinning eenmaal zal zijn behaald over de duistere machten, die allen, die de vrijheid en het recht liefhebben als hun dierbaarst bezit dan zult gij, Curaçaoënaars, met al uw Nederlandse Rijksgenoten, de handen ineenslaan om een gelukkige toekomst te bouwen en een nieuw tijdperk in te luiden: dàn wacht u een zeer schone taak. Ik weet dat ik dan niet tevergeefs een beroep op u zal doen, ook aan die taak uw uiterste kracht te geven. En moge thans Gods zegen rusten op de arbeid van ons allen en op de toewijding van u, Curaçaoënaars".

KIJK UIT NAAR 3 DUITSE SABOTEURS.

J. E. Edgar Hoover, Directeur van het Federale Bureau van Onderzoek, vroeg aan het volk om uit te zien naar 3 mannen, die hij voorstelde als gespecialiseerde Duitse saboteurs, die — naar hij zeide — naar de Verenigde Staten zouden kunnen komen.

Honderdduizenden aanplakbiljetten met de afbeeldingen en beschrijvingen van de drie mannen zullen over het land verspreid worden om hun arrestatie te vergemakkelijken. Hoover zeide niet of de drie saboteurs in feite naar de Verenigde Staten zijn vertrokken of hier zijn aangekomen, doch slechts, dat zij opdracht daartoe hebben. De namen van de drie Duitsers, die allen enige tijd in de Verenigde Staten of Canada gewoond hebben, zijn Kappe, Schmidt en Barth (New York, (AP) 25.7).

MEXICAANSE TROEPEN NAAR HET BUITENLAND.

De Regering wakkerde de mening aan, dat zij zou kunnen goedkeuren troepen naar het buitenland te zenden door de publicatie van de verklaring van den Senaatsleider Leon Garcias, dat het eerder te verkiezen zou zijn, dat 400.000 Mexicanen tegen de as vechten „waar ook ter wereld", dan een invasie van Mexico toe te staan. De verklaring van Garcias werd gedaan in een rede gedurende een rondreis om de publieke opinie te stellen achter de oorlogsinspanning van het land (Mexico, (AP) 25.7).

De afgelopen Week.

Een ernstig ogenblik, misschien het ernstigste ogenblik in de geschiedenis van de Sovjet-Unie, is aangebroken.

Misschien sneller dan men verwacht had, heeft het Duitse offensief in het Zuiden van Rusland voortgang gemaakt en zijn de overweldigende strijdkrachten van tanks, vliegtuigen, artillerie en infanterie de benedenloop genaderd van de grote rivier de Don. De Duitse heirscharen bestormden Rostov en de legers van Timosjenko trokken zich achter de rivier terug. Verder naar het Oosten werd voortgerukt naar Stalingrad, de stad, welke genoemd is naar Ruslands huidigen Leider en die een bevolking heeft van ongeveer 450.000 inwoners.

Eerst nu zal de strijd recht gaan ontbranden, omdat verwacht mag worden, dat de Russen deze stad niet zonder meer zullen opgeven. Reeds de vorige week werd gezegd, dat Stalin zèlf de defensie op zich zal nemen en indien dit inderdaad het geval is, kan verwacht worden, dat de gevechten niet minder bloedig zullen zijn als toen in November van het vorig jaar de nazies naar Moskou oprukten.

Van groot belang is het, dat Stalingrad wordt gehouden; niet alleen omdat hier belangrijke industrieën geconcentreerd liggen, doch in de eerste en voornaamste plaats om de ligging van de stad.

Dat Timosjenko Rostov prijs zou geven kon worden verwacht. Zijn voornaamste defensielinie is de Don en indien hij Rostov ten Noorden van de Don zou pogen te houden, zou hij den Duitsers een buitengewoon trefbaar bruggehoofd hebben geboden. Rostov zal trouwens van weinig nut zijn voor de nazies. Het Sovjetleger, dat de stad reeds eenmaal verloor, zal waarschijnlijk de industrie in de stad vernietigd hebben, terwijl de terugtrekking van de Duitsers in het najaar de waarde ervan zeker niet heeft doen toenemen.

Stalingrad ligt echter aan de grote Wolga, de rivier welke uitmondt in de Caspische Zee en een belangrijke verkeersweg is, die ongetwijfeld zal worden gebruikt voor het vervoer van manschappen en oorlogsmaterialen.

Indien Stalingrad valt — en hiervoor moeten de Duitsers eerst de Don oversteken — zal dientengevolge het Zuiden van Rusland van de rest van het land worden afgesneden. De olie van de Caucasus zal niet meer kunnen vloeien naar de andere gebieden en de weg naar Astrakan zal open liggen.

De dappere verdediging der Russen bij Voronesj, welke thans is omgezet in krachtige tegenaanvallen, biedt weliswaar enige steun aan de Russen in de meer Zuidelijk gelegen sectoren, doch niet voldoende om de dreigende gevaren voor Stalingrad en de Wolga af te wenden.

Toch kan enige troost geput worden uit een vergelijking met de situatie van Egypte enkele weken geleden, toen Generaal Auchinlecks gehavende leger zich omkeerde en plotseling krachtig weerstand bood aan de gemengde troepen van Rommel.

In Egypte heeft men de as tot staan kunnen brengen met behulp van de geographische gesteldheid van het terrein. Ook in Rusland zal dat kunnen. Zelfs is Ruslands positie sterker dan die van de Britten in Egypte, omdat een rivier — in casu de Don — de grootste versperring is voor pantserstrijdkrachten in de moderne oorlog.

Thans zal Von Bock 'na drie weken van onophoudelijke inspanning een vijand moeten bestrijden, wiens weerstand nooit gebroken was in de strijd en hem nu afwacht achter de beste beschikbare natuurlijke fortificatie. De beslissende slag voor Rusland gaat beginnen.

Van Britse zijde kwamen intussen berichten, dat de Japanners zich voorbereiden op een aanval op Ruslands aan de zee liggende provincies en Vladivostok in het Verre Oosten. Deze voorbereidingen zouden „bijna voltooid" zijn, terwijl Japan maar op het knopje behoefde te drukken om de invasie van Siberië een feit te maken."

Ongetwijfeld zal de Japanse bezetting van enkele eilanden in de Aleoeten-keten in geval van een aanval op Siberië van strategisch nut zijn, aangezien de Japanners zich thans aan de flank bevinden van een niet onmogelijke Noordamerikaanse aanval op Japan.

De berichten uit Washington, dat telkens weer Japanse torpedojagers tot zinken worden gebracht bij de Aleoeten of dat de Japanners worden gebombardeerd door leger- en marinevliegtuigen geven te kennen, dat de Japanners zich in de Noordelijke wateren van de Stille Oceaan bewegen met grote concentraties van strijdkrachten.

Onderwijl consolideren de Japanners hun posities in Birma en in de Stille Zuidzee. Gehinderd door het slechte regenachtige weer dat tot October of November zal aanhouden, zijn er weinig berichten geweest omtrent Japanse of Geallieerde activiteiten in Birma met uitzondering van enkele Britse luchtaanvallen. Ook wijst niets erop, dat de Japanners een invasie van Brits Indië op touw zetten.

Op het schiereiland Papoea in het Zuid Oosten van Nieuw Guinea voerden de Japanners enkele kleine landingen uit. Van hieruit zullen zij natuurlijk gemakkelijker luchtaanvallen kunnen ondernemen op de Geallieerde basis te Port Moresby, terwijl de posities kunnen worden gebruikt om een eventuele Geallieerde aanval op Rabaul bijtijds te onderkennen en tegen te gaan.

In China wordt de Japanse aanval niet meer met dezelfde kracht voortgezet als enkele weken geleden. Zelfs hebben zij de greep op de Tsjekiang—Kiangsi spoorlijn weer gedeeltelijk verloren, terwijl zij tijdelijk de grote havenstad Wentsjow verloren, welke zij even tevoren hadden genomen en weer grote kans lopen te moeten opgeven.

De strijd ter zee.

Op zee zijn de Japanners teruggeslagen met grote verliezen in de Koraalzee en bij Midway.

Het is dus niet uitgesloten, dat zij thans besloten hebben de 30 divisies, welke zij in Manchukuo opgehoopt hebben, thans in werking te stellen en dat Siberië het „gevaarlijke punt" wordt van de Geallieerde strategische situatie in het Verre Oosten.

Zeker kan men er echter van zijn, dat de Japanners Rusland niet in de rug zullen aanvallen wanneer dit den Duitsers schikt, doch slechts wanneer dit hun zelf gelegen komt.

Plannen voor een 2e front geheim.

In Londen werd de laatste tijd weer geroepen om een tweede front, teneinde de Russen uit de penibele situatie te redden en de speculaties werden weer groter door de volgende gebeurtenissen:

1) Besprekingen hadden plaats tussen Britse en Noordamerikaanse militaire leiders in tegenwoordigheid van den Britsen Minister van Defensie Winston Churchill.

2) Berichten deden de ronde, dat Sir John Dill, de voornaamste Britse militaire Vertegenwoordiger in de Verenigde Staten, spoedig naar Groot Britannië zal terugkeren om mede te doen aan de besprekingen tussen Churchill en de hoge Geallieerde Leiders der Gevechtsdiensten.

3) De laatste tijd werden grote manoeuvres gehouden, zowel in Noord-

Ierland als in Groot Brittannië.

4) Nieuwe contingenten van vliegers, grondpersoneel en strijdkrachten kwamen in grote convooien uit de Verenigde Staten.

Deze speculaties leidden de Britse Parlementsleden ertoe in het Lagerhuis vragen te stellen aan den Regeringsvertegenwoordiger Sir Stafford Cripps. Zelfs vroeg het Lid Aneurin Bevan of de Regering zich ervan bewust is, welk een opschudding er in het land heerst.

Een en ander leidde Sir Stafford Cripps ertoe te verklaren, dat de Regering inderdaad een soort operatie overweegt om de Russen te hulp te komen en dat deze operatie nog dit jaar zal worden uitgevoerd.

Cripps weigerde echter absoluut het Lagerhuis mede te delen, welke plannen gekoesterd worden voor een tweede front en verklaarde, dat het geheim zelfs niet aan het parlement kan worden toevertrouwd.

De Regering riep intussen mannen van 18 en 48 jaar op, die zich zullen moeten laten inschrijven voor dienst in het leger en in de oorlogsindustrie respectievelijk. Een grotere reserve dus waaruit zal kunnen worden geput als de nood daar is.

Gebrek aan schepen reden van het uitblijven van een invasie.

Het grootste beletsel voor Engeland om tot het offensief op het vasteland over te gaan moet ongetwijfeld het scheepvaartprobleem zijn. Door het tekort aan scheepsruimte zal het zeer moeilijk zijn om een groot leger te vervoeren naar Europa en dit ook van voorraden te voorzien, aangezien Europa zelf niets te bieden heeft en eerder de bevolking zal moeten worden gesteund. Wij kunnen ons niet indenken, dat Engeland overigens geen leger heeft, dat voldoende uitgerust is om een grote campagne te voeren.

Het beste materiaal bleef in Engeland.

In tegenstelling tot het Duitse leger heeft het Engelse leger sedert de evacuatie van Duinkerken gerust en gelegenheid gehad zich te ontwikkelen zonder zware verliezen te lijden. Reeds meer dan 2 jaren lang zijn de beste wapenen, welke Engeland in steeds grotere aantallen produceert en het puikje van hetgeen uit de Verenigde Staten komt, in Engeland opgehoopt, zodat het daar tegenwoordig meer op een voorraadschuur moet lijken dan op een mogelijk gevechtsterrein.

De wapenen, die voor de legers in Egypte en het Midden Oosten gezonden werden, bestonden geruime tijd uit niets dan tweederangsmateriaal. In zijn rede van korte tijd geleden verklaarde Churchill zelf, dat meer op quantiteit dan op qualiteit werd gelet. Het is pas de laatste tijd, dat ook moderne wapenen naar dat gebied gezonden worden van Groot Britannië en de Verenigde Staten uit en het is geenszins onmogelijk, dat het deze nieuwe wapenen zijn, welke voorlopig de asstrijdkrachten hebben helpen terugslaan bij El Alamein.

De beste wapenen werden in Engeland zelf gehouden. Het zijn de beste Britse vliegtuigen — Stirlings, Lancasters, Halifaxes — die van bases in het Verenigde Koninkrijk opstijgen om Duitsland aan te vallen. Het zijn de beste tanks en kanonnen, die in Engeland zijn en een indruk wekken alsof het land te goed verdedigd is.

Het lopende jaar kan daarom het jaar van „surplus-omzet" in de Britse industrie genoemd worden. De plannen, welke twee jaar tevoren werden opgesteld, leveren nu een surplus boven de oorspronkelijke verwachtingen. Er is meer dan genoeg voor de behoeften. Dit weet en ziet het Britse volk en daarom is het niet meer dan natuurlijk, dat in de afgelopen week grote veranderingen belegd werden door Britse fabrieksarbeiders — zij die de wapenen maken — waarbij de eis gesteld werd, dat thans de aanval worde ingezet om de druk van Rusland te verlichten.

Ook de Britse Regering weet, dat men in dit jaar, het jaar van de surplus-productie, meer dan voldoende uitrusting heeft om daarmede Hitlers Europa aan te vallen. Maar zij heeft stellig in geen geval, hetgeen zeer verstandig is, de bedoeling het publiek in vertrouwen te nemen voor wat betreft haar plannen. Eenmaal in deze oorlog hopen de Engelsen een even verrassende en dramatische overrompelingsaanval in te zetten, als Hitler steeds deed.

Op 25 Juli kwamen door een noodlottig ongeval om het leven de Brigadiers van de Militaire Politie.

J. Kap en L. de Vos.

Deze trouwe kameraden zullen steeds bij ons in voortdurende herinnering blijven.

Namens de Politie op Aruba,

De Chef van Politie,

T. A. J. van ERP.

Aruba.

AANKOMST Z. E. MINISTER KERSTENS EN GOUVERNEUR DR. PETRUS A. KASTEEL.

Zaterdagmorgen omstreeks 9.15 uur kwamen De Twee Excellenties aan per vliegtuig, vergezeld van Adjudant Emile van de Laarschot en andere militaire autoriteiten. De Commissie van Ontvangst met aan het hoofd Gezaghebber Isaac Wagemaker, ging het gezelschap tegemoet. Zijne Excellentie Minister Pieter A. Kerstens werd voorgesteld aan de aanwezigen, waarna De Twee Excellenties de erewacht van de schutters, die was opgesteld, inspecteerden.

Vervolgens ging men binnen het huis, waar afscheid werd genomen van de Ontvangstcommissie, waarna Minister Kerstens en Gouverneur Piet Kasteel plaats namen in de auto van den Gezaghebber en reden naar Oranjestad. Om 10.15 uur had een persconferentie plaats in tegenwoordigheid van Minister Kerstens, die een half uur duurde, hetgeen de persmensen zeker op prijs stelden, hoewel allen een half uur veel te kort vonden.

Men zou hier gaarne willen zien, dat Z.E. Gouverneur Dr. Piet Kasteel ditzelfde mooie voorbeeld volge, en dat de pers dikwijls in de gelegenheid gesteld moge worden om van gedachten met Z.E. den Gouverneur te wisselen en dat zij in extenso met Z.E. den Gouverneur over de plaatselijke toestanden kan spreken, hetgeen zal leiden tot heil en bloei van Aruba. Zij hopen hun wensen in vervulling te zien gaan. De dag werd verder doorgebracht met conferenties van den Minister met de Politieraad, de drie Statenleden van Aruba en tenslotte de leden van de adviescommissie voor de handel. Verder werd de Lago en de Eagle bezocht. Om 18 uur vertrokken De Twee Excellenties weer naar Curaçao.

PERSCONFERENTIE MET MINISTER KERSTENS.

Zaterdagmorgen om 10.15 uur hield Zijne Excellentie Minister Pieter A. Kerstens in de raadzaal te Oranjestad een bespreking met de Arubaanse pers, waarbij alle vertegenwoordigers van de locale bladen alsmede van „Dagblad Amigoe di Curaçao" en van de „Beurs en Nieuwsberichten" aanwezig waren. Vooreerst moet gezegd worden, dat de persoonlijkheid van Z.E. den Minister een zeer sympathieke indruk maakte op al de aanwezigen, die zich klaarblijkelijk thuis gevoelden, toen Minister Kerstens de conferentie opende en den aanwezigen mededeelde, dat hij de heren geheel vrij zou laten om vragen te stellen. Als eerste spreker trad op de Heer S. Vieyra van de „Aruba Post", die heel terecht sprak over de aankomst van een boot met twintig ton lading (koelkamer), bestemd uitsluitend voor Curaçao terwijl voor Aruba niets aanwezig was.

De Minister antwoordde hierop, dat zulks buiten zijn bevoegdheid valt en dat het veeleer een quaestie is, die het Gouvernement betreft.

De heer Teun Don van de „Beurs & Nieuwsberichten" bracht ter sprake de laatst gehouden redevoering te New York door Minister Kerstens en vroeg of de mogelijkheid bestond na de oorlog om een meer zelfstandige autonomie te verkrijgen, waarop Z.E. antwoordde, dat hiertoe geen garantie kon worden gegeven.

De Heer Wever van de „Desperatador" sprak over verschillende locale situaties zoals over het vestigen van Justitie in de vorm van een hoger gerechtshof voor appèl, zodat voorkomen kon worden, dat arme mensen naar Curaçao — tengevolge van zware kosten — moeten gaan om in hoger beroep te komen. De Heer Wever wees op het verschil, dat bestaat tussen Curaçao en Aruba, dat veeleer een grief is in de ogen van de Arubanen en haalde aan, dat Aruba, wat olie betreft, veel meer uitvoert dan Curaçao. Hij zou gaarne verbetering willen zien in deze situaties.

De Minister dankte den Heer Wever voor dit lang betoog, naar hetwelk Zijne Excellentie zeide, met belangstelling te hebben geluisterd.

De Heer Wever vroeg den Minister deze onderwerpen verder te willen rapporteren, waarop de Minister antwoordde, dat hij zulks zal rapporteren aan Zijne Excellentie den Gouverneur. De Minister merkte op: **Ik ben een goede vriend van Dr. Kasteel en alles wat ik weet, weet Dr. Kasteel ook.**

De Heer Kuiperi van „La Verdad" sprak ongeveer in dezelfde geest als de Heer Wever en besprak meer in het biezonder het beroemde geval van een boot, die vol lading voor Aruba was, naar Curaçao had moeten vertrekken, aangezien de Heer Henri Kiës op Curaçao weigerde te betalen wat de bootwerkers billijkerwijze vroegen.

De Heer Kuiperi zou gaarne de ketting, die Aruba met Curaçao verbindt wat slapper willen maken, zodat Aruba zich vrijelijker kan bewegen.

De Minister dankte evenens den Heer Kuiperi voor de gegeven informatie en zei, dat alhoewel hij geen Minister van Koloniën is, hij toch met aandacht geluisterd had en dat hij te zijner tijd aan de bevoegde plaats zal rapporteren.

De vertegenwoordigers van „Dagblad Amigoe di Curaçao" en van de „Noticieros" hadden niets te vragen en tenslotte sprak de Heer Diaz, vertegenwoordiger van „La Esfera" over het, zoals hij zeide, prikkelende woord of gezegde: „Gebiedsdeel Curaçao". De heer Diaz stelde voor om zulks te veranderen in b.v. Gebiedsdeel Nederlands West Indië.

Hierna werd de conferentie gesloten onder dankbetuiging van Zijne Excellentie, die zeide het zeer op prijs te stellen, dat heren gekomen zijn en dat hij der pers veel succes toewenste en de heren weer terug te zullen zien.

Hierop gingen iedereen zeer voldaan huiswaarts.

TRAGISCH ONGELUK.

Zee eist 2 dodeo.

Zeilen bij te sterke wind levensgevaarlijk.

Zaterdag jl. gingen vier politieleden zeilen buiten de haven met het noodlottig gevolg, dat het zeilbootje omsloeg, waarbij twee van hen jammerlijk verdronken zijn.

Kapitein Theophilus A. J. van Erp stond ons zeer welwillend te woord en gaf ons de nodige informaties omtrent dit diep treurig ongeval. De brigadiers genaamd: Kap, De Vos, Attema en Bechthold gingen Zaterdagmorgen tegen 8.00 uur de Paardenbaai uit in een zeilbootje om een tochtje te maken. Tegen 9.00 uur, dus ongeveer een uur later sloeg dit bootje om en zonk onmiddellijk, heel waarschijnlijk tengevolge van de sterke wind die toen blies. Alle vier inzittenden konden zwemmen; brigadier De Vos, die bekend staat als een goede drijver, besloot te gaan drijven en de drie anderen gingen zwemmen om zodoende te proberen de kust te bereiken, waaarvan zij naar schatting 3 à 4 km. verwijderd waren.

Brigadier Kap, die geen erg goede zwemmer was, begon moede te worden en werd toen bijgestaan door de overige brigadiers Attema en Bechthold, doch ziende dat zij tot hun spijt Kap niet meer konden helpen — ze liepen gevaar door de stroom voorbij Aruba te worden gesleurd — besloten zij om de kust te bereiken, aldoor zwemmende. Den ongelukkigen Kap zagen zij intussen in de diepte verdwijnen en tot het laatste moment, dat zij De Vos zagen, was deze nog drijvende.

De geredden bereikten de kust tegen 13.30 uur des middags, zodat zij aan een stuk door vier en een half uur bleven zwemmen; zij landden dicht bij het vliegveld en konden toen met een toevallig passerend bootje verder naar de stad gebracht worden.

Direct na het bekend worden van dit ongeluk trok de loodsboot uit onder commando van den Heer Noot; alsmede vertrokken ter opsporing van De Vos, die drijvende werd achtergelaten, de m.s. „Vela", een onderzoekingsvaartuig, terwijl ook een Amerikaanse vliegtuig bleef zoeken, doch alles zonder resultaat, zodat aangenomen kan worden, dat De Vos eveneens omgekomen is, hetzij verdronken of gedood door haaien. De twee geredden waren uitgeput en afgemat. Zij waren ernstig verbrand en moesten van den dokter direct naar bed om op te knappen en het spreekt vanzelf, dat deze twee brigadiers vreselijk onder de indruk waren van het voorgevallene. Dit voorval liet iedereen onder de indruk, vooral omdat het betrof twee sympathieke figuren en vooral den corpulenten brigadier De Vos laat te San Nicolas, waar hij altijd in de garage werkte, een leemte achter, die door zijn medegezellen diep gevoeld wordt. Zij rusten in vrede.

BONAIRE.

HET ZIEKENHUIS KOMT.

Zaterdag werd het contract getekend voor een nieuw ziekenhuis op Bonaire. Het werk zal worden uitgevoerd door den Heer A. J. Morel, die bij de op 27 Mei jl. gehouden aanbesteding de laagste inschrijver was. Deze week zal een aanvang gemaakt worden met het verschepen van het materiaal en zal ook met de bouw begonnen worden.

Curaçao.

WELKOM THUIS

Z.H.E. de Bisschop van Eleutherna en Apostolisch Vicarius van Curaçao is gisteren naar huis teruggekeerd, na ongeveer een maand in het St. Elisabethsgasthuis te zijn verpleegd. Een heel hartelijk welkom aan onzen Vader in God nu Hij weer in zoverre hersteld is, dat Hij in eigen omgeving Zijn werk mag waarnemen, mogen wij zeker namens alle lezers en onze Redactie uitspreken aan het adres van Monsignore Verriet. Moge God Hem nog in lengte van jaren in gezondheid zegenen voor kerk en maatschappij.

Nader vernemen wij nog, dat Mons. Verriet heden Zijn intrek heeft genomen in Huize Welgelegen voor het maken van een retraite. Men kan den Kerkvoogd dus niet bezoeken.

MINISTER KERSTENS TER KERKE.

Gisteren op de feestdag van de Heilige Anna werd Zijne Excellentie Minister Pieter Adriaan Kerstens door Zijne Hoogwaardige Excellentie Petrus Innocentius Verriet O.P. plechtig ingehaald in Zijn Pro-Cathedraal.

Een zeer grote menigte vulde het kerkgebouw; toen de hoge bezoeker vergezeld van Zijne Excellentie Dr. Petrus Albertus Kasteel arriveerde. De Commissie van Ontvangst bestaande uit de Heren Joseph M. J. Ellis, Meester Sylvius G. C. van der Veen Zeppenfeldt en Meester Leon A.L. Weeber verwelkomde de beide Excellenties bij Haar aankomst en geleidde haar naar het kerkportaal. Hier stond de Apostolisch Vicarius omstuwd van de geestelijkheid van de Cathedraal. Na de zegening schreed de stoet naar het voorschip, waar de Excellenties op haar zetels plaats namen en de geestelijkheid doortrok naar het Priesterkoor. Hier sprak Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Verriet de volgende woorden:

„Excellentie. Wij heten U van harte welkom. Even groot als Uw vreugde is, ondanks alle pijn en smart, wijl ons vaderland en Oost Indië in de handen van den vijand is, omdat U zich bevindt op vrije Nederlandse grond, even groot is onze vreugde, omdat wij U, den Minister van de Kroon, den onmiddellijken medewerker van onze Dierbare Koningin in ons midden hebben. Er is een dubbele reden voor onze vreugde. Ten eerste omdat U gekomen bent ter bespreking van vitale vraagstukken van het uiterste belang voor Curaçao en voor de oorlogvoering van alle Geallieerden. U bent gekomen om deze te bestuderen en in gemeenschappelijk overleg een oplossing te brengen. Wij bieden U ons gebed aan, opdat Uw arbeid vruchtbaar zij. Wij weten, dat wij U iets geven, dat voor U van waarde is. Zonder de hulp van God immers zijn wij tot niets in staat. Wanneer de Heer het huis niet bouwt, werken de arbeiders tevergeefs. Wij weten, dat wanneer God helpt, Hij al onze plannen zegent en wij verzekerd kunnen zijn van succes. Daarom bidden wij voor U, opdat God Uw werk voltooie en tot vruchtbaarheid brenge. Ten tweede zijn Wij verheugd, omdat Wij U de verzekering kunnen medegeven; dat het Curaçaose volk medeleeft en medelijdt met het Nederlandse volk en dat het Curaçaose volk met opoffering van alles onze dierbare Koningin wil dienen. Allen beminnen onze beminde Koningin, de Christenvrouwe bij uitstek, die daar voor ons is als een lichtend voorbeeld van stralende grootheid. Zij is het middelpunt van geheel ons nationaal leven. Wij, allen, hopen en bidden, dat Zij spoedig moge terugkeren naar een bevrijd Nederland. U kunt Harer Majesteit zeggen dat het Curaçaose volk niet alleen Oranjegezind is op de nationale feestdagen, maar dat deze gezindheid diep en innig leeft in de harten van dit volk. In naam van het Curaçaose volk zeggen Wij u, dat het Curaçaose volk m Haar medeleeft, die geen groter ge kent dan Haar volk gelukkig te mak Zegt aan Hare Majesteit, dat het C raçaose volk alles zal willen offeren dat het zal bidden, opdat Zij spoe weer terug moge zijn in bevrijd Ned land om daar te werken voor welvaart van het volk.

Moge deze verzekering voor o dierbare Koningin een sterke steun in het onmenselijk zware lijden, over Haar gekomen is. Moge het H een troost zijn, dat het Curaçaose met Haar medebidt en dat dit niets anders wil dan dat het gebed, het alle dagen bidt, moge verho worden tot heil en geluk van Konin en Nederland."

Na deze toespraak werd de Ple tige Hoogmis ter ere van de H. A opgedragen. Pastoor Martinus van Elsen O.P. was celebrant en de Pat Athanasius Volk O.P. en Augustin van der Meer O.P. assisteerden.

De Missa Regina Pacis van H. He ben werd door het koor, dat verste was met enige Fraters op schone w gezongen. Frater Maria Fidelius d geerde en Frater Maria Canutus sp de het orgel, wijl de organist van koor, Jacobo Palm, door ziekte hinderd was.

MINISTER KERSTENS BIJ DE R.K. STATENFRACTIE.

Gisteren omstreeks het middag werd door de R. K. Statenfractie partij aangeboden aan Z.E. Minis Pieter A. Kerstens ten huize van Heer Ernesto C. Martijn, Consul Haïti. De hoge gasten werden d den Heer en Mevrouw Martijn ontv gen en voorgesteld aan de verschill de gasten, waaronder de Voorzi van de R.K. Partij Charles Deb was. Heel hartelijke woorden wer gewisseld bij verschillende toesprak die van beide kanten gewisseld wer bij de erewijn. Het was bijna 14 toen de gasten vertrokken.

HET VERTREK VAN MINISTER KERSTENS.

Hedenmorgen om half zes is Mi ter Piet A. Kerstens van Curaçao trokken. Om vijf uur, in de g schemer van de vroege morgen, wa de velen die Dinsdag den beminds hadden verwelkomd nu ter afscheid Hato verzameld. De Minister re ieder de hand, wijlde wat langer de oude kenissen uit Nederlands In Meester Henri Hoogeveen en collega Willem Meyer, directeur de A.M.S. Toen de eerste strofe het Wilhelmus klonk stond de dag reeds over Curaçao.

De stramme militaire erewacht o commando van luitenant George S pen werd door den minister en gouverneur geïnspecteerd. Tot vlak het vliegtuig bracht Dr. Kasteel vertrekkenden gast die onder de een album hield met foto's van zijn blijf hier, welk album hem zojuist aangeboden. De Gouverneur en de deren wuifden vaarwel. Minister Kerstens was op weg naar de enigde Staten, vergezeld van Curaç beste wensen.

De eerste week van Augustus ho de Minister reeds in Londen te arriveren.

Een grote strijd wordt langs de Don.

Nazies melden verovering van Bataisk.

Botsingen tussen Geallieerde en Japanse patrouilles op schiereiland van Papoea.

DE SITUATIE IN RUSLAND.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Duitsers hebben een verwoede aanval geopend in de Tsimlyanskaya-sector met een vloot van tanks, die zich voortbeweegt onder de bescherming van escadrilles van vliegtuigen in een poging het houvast aan de Zuidelijke oever van de Don te verwijden, doch de Russen meldden, dat zij hun posities behouden. Het Russisch middagcommuniqué zeide, dat reeds 30 Duitse tanks buiten gevecht zijn gesteld in een enkele sector. Het tankgevecht duurt voort, terwijl de Duitsers pogen de Don op verschillende plaatsen tegelijk over te steken.

De Duitsers hamerden met enig succes op Rostov en de Russen zeiden, dat de nazies op een punt in het hart van de Sovjet-defensies waren doorgebroken met ontzaggelijke verliezen. De Russen zeiden, dat de Duitsers binnen enkele uren 20 tanks en meer dan 700 man verloren. De Russen zetten een der hevigste slagen voort in de buitenwijken van Rostov, hoewel de Duitsers reeds de verovering van de stad meldden. Aan het Bryansk-front ten Zuid-Westen van Moskou melden de Russen een nieuwe opleving in de activiteit en beweerden zij een hoogte „van groot belang" te hebben veroverd en het 10de Duitse gemechaniseerde regiment te hebben verslagen.

Van de bruggehoofden nabij Tsimlyanskaya dringen de Duitsers in Zuidelijke richting op tegen een bittere Russische weerstand, klaarblijkelijk pogende de spoorlijn door te snijden, welke Stalingrad verbindt met de Noordelijke Caucasus op ongeveer 80 kilometer ten Zuiden van Tsimlyanskaya. Russische berichten meldden grote Duitse verliezen in de gevechten om bruggehoofden te vestigen en te behouden, waarbij Sovjet-artillerie en vliegtuigen talrijke nazie-tanks in de rivier slaan. Russen en Duitsers vatten elkander aan op de Zuidelijke oever van de Don, terwijl grote eenheden in botsing kwamen temidden van rook, vlammen en barstende bommen aan de rand van het water.

Over de gehele afstand van 190 kilometer langs de Don van Rostov naar Tsimlyanskaya woedden de gevechten. Sovjet-artilleristen zonden tonnen van granaten gierend over de rivier in de Duitse posities op de Noordelijke oever. Het is niet bekend of het grote Russische leger van de Caucasus reeds in de slag is geworpen. Naar vermeld werd vecht het Rode leger bij Novochekassk op 32 kilometer ten Noord-Oosten van Rostov en er is geen bevestiging in de Russische berichten van de Duitse bewering, dat men die stad veroverd heeft (Moskou, (AP) 27.7).

DE ERNST VAN DE RUSSISCHE TOESTAND.

Britse militaire en politieke kringen zijn ernstig bezorgd over het verloop van de strijd in Rusland en beschreven de huidige slag als „de meest belangrijke welke tot nu toe geleverd is", zowel van militair als economisch standpunt uit bezien. Deze bronnen beschreven de Duitse aanvallen in het gebied van Tsimlyanskaya als een „beslissende slag" voor Zuid-Rusland.

Men zeide, dat het gevaar, dat er niet genoeg voedsel kon worden bewaard voor het Russische volk de laatste dagen was toegenomen. Indien de Duitsers bruggehoofden over de Don zouden kunnen vestigen en behouden bij Tsimlyanskaya zouden zij zich op niet minder dan 320 kilometer bevinden van de olie-convooien op de Wolga en de olie-installaties te Maikop.

Naar men zeide is het land, dat pas veroverd is of thans bedreigd wordt in sommige delen rijker dan de Oekraïne en bijna even uitgebreid. In de provincies Kursk en Voronesj zijn 30 millioen ha. van tarwe in bebouwing in de zelfs uitgestrekter tarwevelden in de gebieden van de Zee van Azov en de Zwarte Zee en in de Noordelijke Caucasus. Gezegd werd, dat 23% van Ruslands verbouwde land is verloren of wordt bedreigd sedert het laatste Duitse offensief begon (Londen, (AP) 27.7).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Gedurende de nacht van 26 op 27 Juli bestreden onze troepen den vijand in het gebied van Voronesj alsmede in de gebieden van Tsimlyanskaya, Novocherkassk en Rostov. Geen veranderingen hadden plaats in andere sectoren van het front.

In het gebied van Voronesj hebben felle gevechten voortgang. In een sector viel een Sovjet-afdeling de vijandelijke posities aan en bracht hevige verliezen toe. Troepen, die door tanks vervoerd werden, verdreven de Duitsers, die zich in een bos hadden versterkt. De Hitlerieten lieten vele doden en gewonden achter. In een andere sector ruimden de Sovjet-troepen ongeveer 1000 Duitsers op een dag op en brachten 3 vijandelijke vliegtuigen met geweervuur omlaag.

In het gebied van Rostov voerden onze troepen hevige gevechten in de buitenwijken van de stad. Hun numerieke meerderheid gebruikende vielen de Duitsers voortdurend onze eenheden aan. In een sector viel een bataljon Hitlerieten onze posities aan. Na den vijand toegestaan te hebben naderbij te komen, openden onze manschappen het vuur.

Slechts enkele Hitlerieten waren in staat terug te keren naar hun oorspronkelijke posities. In een andere sector hebben bloedige gevechten voortgang tegen de vijandelijke troepen, die zijn doorgebroken in het hart van onze defensies. Binnen enkele uren verloren de Duitsers 20 tanks en meer dan 700 man. In het gebied van Tsimlyanskaya zijn de koppige gevechten voor oversteken van de Don in voortgang. De Duitsers pogen de rivier Don op verschillende plaatsen tegelijk over te steken, waarbij vliegtuigen de grondstrijdkrachten steunen. In een sector was een groot tankgevecht in voortgang, waarin de Duitsers reeds 30 tanks verloren.

Onze manschappen hebben numeriek superieure vijandelijke strijdkrachten gestuit en haar belet voortgang te maken. In een sector van het Bryansk-front waren onze troepen gewikkeld in actieve operaties. Een Sovjet-tankafdeling bezette een hoogte van groot belang. Hierbij werd het 10de Duitse gemechaniseerde regiment verslagen met het doden van 1250 vijandelijke soldaten. De rest van het regiment, ongeveer 300 man, werd gevangen genomen. 20 Vijandelijke tanks werden buiten werking gesteld" (Moskou, (AP) 27.7).

BOTSINGEN NABIJ BUNA.

Het communiqué, dat door het Geallieerde Hoofdkwartier in Australië werd uitgegeven, deelt mede, dat Geallieerde patrouilles gedurende het weekeinde met de Japanners in botsing kwamen op het schiereiland van Papoea op Nieuw Guinea bij de eerste actie op het land in de invasie-gebied. Intussen gingen Geallieerde vliegtuigen voort de vijandelijke bases daar en op de andere bezette eilanden ten Noorden van Australië te bestoken. De Japanners antwoordden met een aanval van 3 vliegtuigen op Darwin. De gevechten op het land werden beschreven als licht. Zij hadden plaats bij Awala op ongeveer 40 kilometer het land in van Buna, waar de Japanners op 22 Juli landden. Het communiqué zeide, dat onlangs 60 Japanners werden gedood bij een andere botsing te Mubo nabij Salamaua (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 27.7).

NEDERLAND.

Z.H.E. MONSEIGNEUR W. P. A. M. MUTSAERTS.

Een welwillend lezer maakte er reeds Zaterdag op attent, dat de naam van den tot Bisschop gewijden priester, over wien wij onlangs berichtten, is W. P. A. M. Mutsaerts, pastoor van de parochie van de H. Theresia te Tilburg.

Pastoor Mutsaerts is volgens een opgevangen radiobericht gewijd tot coadjutor van den Bisschop van 's Hertogenbosch met recht van opvolging op diezelfde Stoel.

De nieuwe bisschop werd geboren in 1889, gewijd in 1914 en was daarna enige tijd secretaris van den Bisschop van Den Bosch. In 1928 werd hij pastoor te Tilburg. Van welke Stoel Mgr. Mutsaerts thans titulair bisschop is geworden, is nog niet bekend.

BEURS VOOR VENEZOLAANSE STUDENTEN.

De Standard Oil Company heeft een beurs van twee jaren ingesteld voor Venezolaanse studenten in de medicijnen en hen, die zullen gaan naar de Universiteit van New Orleans.

Tevens werd bekend gemaakt, dat deze maatschappij het programma uitbreidt voor het helpen van de Latijns-Amerikanen, die in de medicijnen een graad hebben behaald, door hen in de gelegenheid te stellen hun kennis te vervolmaken in de Universiteit van Tulane.

CURACAO

Afscheid Minister Kerstens

Gisteravond hield Minister Kerstens de volgende radio-rede ter afscheid van Curaçao:

Curaçaose Rijksgenoten,

Een week geleden maakte ik mij gereed, naar deze eilanden te vertrekken, nu is het alweer de vooravond van mijn afscheid van Curaçao. Toen leek de thans voorbijgevlogen week een nogal grote hap uit mijn altijd te krappe tijd. Nu blijkt die week al te kort. Wat zou ik graag langer blijven. Met deze woorden heb ik eigenlijk al uitgedrukt, wat ik u in dit afscheidswoord wilde zeggen. Ik ben mij hier van dag tot dag beter thuis gaan gevoelen. Niet, omdat ik hier uitsluitend prettige dingen gehoord en gezien heb. Integendeel, men heeft mij veel grote en kleine zorgen voorgelegd, bezwaren ontwikkeld, ongeduld laten blijken, aansporingen meegegeven van allerlei aard. Niet dus, omdat men mij hier een paradijs zou hebben voorgetoverd, heb ik het hier zo prettig gehad. Maar wel, omdat ik onder al de noden en bezwaren bij hen, die U aanvoeren, zo'n goede geest heb waargenomen, een geest van trouw en eerbied voor het Nederlands Gezag, gepaard aan strijdvaardige liefde voor Curaçao.

Getroffen heeft het mij, dat men van zoveel zijden mij heeft gevraagd, aan H. M. de Koningin toch nog eens en nog eens de betuiging te willen overbrengen van de grote en diepe aanhankelijkheid van alle Curaçaose onderdanen aan Vorstin en Nederland. Ik kan slechts nog eens de verzekering geven, dat ik dit doen zal en dat ik er trots op ben, dit te mogen doen.

En dan ben ik zo blij met dit bezoek aan Curaçao, omdat ik met eigen ogen gezien en in eigen wezen gevoeld heb de goede, vriendelijke en blijde aard van dit volk. Niemand behoeft voortaan aan mij uit te leggen, dat men spoedig van dit land en zijn mensen gaat houden. Ik ben dit immers in enkele dagen zelf gaan doen. Ik zal het voortaan op mijn beurt aan anderen zeggen en uitleggen.

Geheel in het bijzonder ben ik er dankbaar voor, dat ik op zeevarenden voet in het midden van onze zeevarenden heb mogen zijn. De wijze waarop zij mij ontvangen hebben en mij hebben gesproken van hun noden en verlangens, heeft mij zeer goed gedaan en mij nog eens helder een belangrijk deel van mijn taak als minister van Scheepvaart voor ogen gesteld het doel nl. dat bestaat in het waken voor hun loon en hun arbeidsvoorwaarden samengevat: voor hun sociale positie, nu en straks. Zeevarenden, U in het bijzonder dank ik voor de goede geest, die ik onder U heb ontmoet en waarin ik niet voor U hoop onder te doen.

Zo verlaat ik dan morgen dan heel in de vroegte Curaçao, dankbaar dat ik hier geweest ben. Dankbaar jegens uw gouverneur, mijn vriend, voor zijn grote en overigens reeds lang beproefde gastvrijheid. Dankbaar jegens de velen, die ik persoonlijk heb mogen ontmoeten en die mij hun klachten en verlangens hebben voorgelegd. Mijn zakken puilen uit van al de boodschappen die ik meegekregen heb, maar gij kunt er van op aan, dat ik ze bezorgen zal. Lange, persoonlijke ervaring onder omstandigheden, en verhoudingen als de Uwe hebben mijn oren geopend en gescherpt voor stemmen als de Uwe. Dankbaar ben ik tenslotte als Nederlander en als minister der Kroon voor al het grote werk in stoffelijke en zowel in geestelijke zin, waarvan ik hier iets heb mogen zien en waarvan ik de bewerkers eer en huldig, ook langs deze weg.

In verlaat Curaçao als vriend van Curaçao. Het derde rijksdeel heb ik nu ook — hoe vliegensvlug het dan zij — persoonlijk leren kennen. Het heeft mijn reeds lang vastgewortelde overtuiging versterkt, dat wij, Nederlandse onderdanen, voor geen volken of staten ter wereld op zij behoeven te gaan en dat het slechts van ons zelf afhangt, van onze wil om samen te staan en samen te gaan, of wij in de moeilijke toekomst onze eervolle plaats behouden. Ik dank u voor dit alles. Vaarwel, God zegene U allen.

UNIDOS — K.S.C. 3—4.

Op het voetbalterrein van de K.S.C. op het Rif had gisteren de wedstrijd plaats tussen de Arubaanse vereniging Unidos en het Bondselftal van de K.S.C. De wedstrijd eindigde in een overwinning van 4—3 voor de K.S.C.-ers.

Toen scheidsrechter Modesta tegen 16.30 uur voor de aanvang floot, stelden de beide elftallen zich als volgt op:

Unidos:

L. Soronie
A. Schoop M. Maduro
J. Bisleck A. Geerman Capriles
Tromp Ruiz Juan Maduro
J. Maduro De Cuba

—O—

Rosario Kip
Offermans Lio Alexander De Jongh
De Windt Silberie Vos
Lionel Alexander Nicolaas
R. Boskaljon
K.S.C.

De K.S.C.'ers hadden gedurende de eerste helft de wind in de rug, en maakten hiervan dan ook een goed gebruik. Het leder bleef slechts spelen voor het Unidos-doel, maar tot doelpunten heeft het niet mogen komen. Dit was ook grotendeels te wijten aan het geringe samenspel en een zonder enige twijfel zwak opgestelde voorhoede. Van de andere kant waren de uitvallen, die Unidos zo nu en dan uitvoerde, niet van gevaar ontbloot, waardoor doelverdediger Boskaljon van de K.S.C. meermalen erg in het nauw kwam te staan. Vooral Unidos' linksbinnen Juan Maduro toonde zich soms zeer gevaarlijk, wist telkens de K.S.C.-achterhoede-mannen te verschalken om de bal daarna echter met zwierige bogen over het lat te werpen. Een meer beheerser spel zal dezen speler zeer te goede komen. Hierdoor was de spilspeler Geerman hem mijlen voor en de zuivere plaatsing van dezen jongen was werkelijk zijn taak waard.

Bij een van deze aanvallen op het K.S.C.-doel wist Juan Maduro weer door de — overigens zwakke — verdediging te komen. Met de borst stiet hij het leder vooruit, een kleine beweging en Lionel Alexander van de K.S.C. was ook al voorbijgestormd. De trapvaste Nicolaas waagde een uiterste poging om de bal weg te werken, wat echter niet mocht baten, en verder trok Maduro. Keeper Boskaljon liep uit en trachtte te redden wat er nog te redden viel, doch veel was het niet, want de bal was hem reeds voorbij. 1—0 voor Unidos.

Over en weer gingen toen de aanvallen, doch in het algemeen was er een merkbare verflauwing in het spel te bespeuren. Niettegenstaande het eerste doelpunt bleef de bal toch spelen op het Unidos-helft, die echter een hechte verdediging opwierp.

De rust gaat in zonder verdere veranderingen, terwijl daarna eenzelfde verslapping als eerder was te constateren. De rechtervleugel van de K.S.C. kreeg een werkelijke aanwinst later met Bernardus, die die plaats bezette.

Dat de uitslag is uitgevallen in het voordeel van de K.S.C. zal wel velen teleurgesteld hebben, daar wat gistermiddag het spel betreft het Unidos-elftal veel beter spel te zien gaf.

VERENIGINGSNIEUWS.

K.S.C.: Voetbal: C.S.R. — Unidos 1—1; Tropials — Ajax 1—4; Blauw Wit — Victoria 0—1.

Baseball: B.B.C. Lucky Strike — Amerikanen 2—9.

LAWN TENNIS BOND.

Uitslagen.

L. Tjin A Djie — I. Vos: 6—0, 6—3, 6—0; Feddy Salas — Frank de Castro: 3—6, 6—2, 6—2, 6—3; Mej. E. Da Costa Gomez — Mej. Editha Salas: 6—1, 6—1.

Uitslagen: Mevr. Eerligh — Mej. M. Capriles — 6 — 2, 6 — 3; Mej. E. Muskus — Mej. E. Martinez — 6 — 1, 6 — 3.

Maandag Spelen: Asiento Baan — Mej. E. da Costa Gomez tegen Mej. Edith Fuskus; **Dinsdag:** Asiento Baan — Mevr. M. Eerligh tegen Mevr. C. Elvers.

Halve eindstrijd tussen N. E. Powell en Oscar Salas zal gespeeld worden op Dinsdag, dus morgen, op de C. S. C. baan om 16.— uur. **Dus niet Woensdag, maar Dinsdag.**

EEN PROTEST

Zaterdag heeft zich de gruwelmare in ons vrije Nederlandse rijksgebied verspreid, dat de nazies begonnen zijn met de deportatie van Nederlandse Joden naar Polen en Rusland en dat reeds 60.000 Joden over deze weg der smarten zijn gejaagd, berooid van al het hunne op 33 pond na.

Na de vele onheilsberichten over moorden op intellectuelen, over het opsluiten van mensen, die zich des Evangelies van Christus niet schamen, over het economisch uitmergelen van ons vaderland, komt deze nieuwe mare als een gruwel, waarvan een Nederlandse volksgroep slachtoffer wordt op grond van Joodse geboorte en Joodse belijdenis. In onze Nederlandse taal verschijnt geen Joods dagblad meer. En aangezien uit dezen hoofde de Nederlandse Jodenheid alhier geen uiting zal kunnen geven aan haar gevoelens, zullen wij het doen. De Redactie van dit katholieke dagblad acht het haar plicht openlijk voor dit hemeltergende onrecht een stem van protest te doen horen onder allen, die onze taal verstaan.

Ongeveer 2% van onze bevolking in het Europese gebiedsdeel was Jood. Van de 14e eeuw af is ons land een toevluchtsoord geweest voor de Joden, eerst de Sefardische Joden uit Spanje en Portugal, later de Askenasische Joden uit Duitsland en Polen, die toen nog niet gelijk thans op Curaçao in interneringskampen werden opgesloten. De vorige eeuw zag nogmaals een sterke immigratie van Oost-Joden. Al deze Joden zijn Nederlander geworden, wier vaderlandsliefde en Oranjegezindheid spreekwoordelijk zijn geworden.

De Joden in ons land, voor de grote meerderheid orthodox, vormden een hecht en betrouwbaar deel der bevolking. Economisch en wetenschappelijk heeft de Jodenheid, hoe gering haar omvang in de landsbevolking ook was, veel betekend.

Volgens gegevens uit 1936 woonden er toen in Nederland 156,817 Joden, zodat dus bijkans de helft gedeporteerd is. Vele Joden op de Curaçaose eilanden zullen onder hun ras- en geloofsgenoten vrienden, misschien zelfs familieleden hebben tussen de 18 en de 40 jaar, wien het lot dus getroffen kan hebben. Hoe groot hun angst of smart ook zij, het Joodse geloof in den God der rechtvaardigheid zij steun. Want voorzeker: eens zal in Nederland de kreet weerklinken: Daar gáán de Nazies. Dan zal de ene God van Jood, Katholiek en Protestant, allen gelijkelijk verdrukt, Zijn woord gestand doen: Ik ben de Here uw God, die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb.

ALLERLAATSTE NIEUWS

Canberra: De Australische Regering onthulde, dat zij van mening is, dat vijandelijke agenten in Australië opereren en geheime militaire bewegingen door de Japanners zijn vernomen. Verdachte agenten werden door duikboten aan land gezet bij de eenzame kustplaatsen en kregen onderdak van anti-Britse elementen.

— Washington: Het State Department maakte bekend, dat Roosevelt Ambassadeur Lane heeft benoemd tot buitengewoon gevolmachtigde om de Verenigde Staten te vertegenwoordigen bij de inhuldiging van President Lopez.

— Bern: Berichten, welke in Bern ontvangen worden, delen mede, dat de Minister van Landbouw in het bezette Nederland volmacht verkregen heeft om vee in beslag te nemen, indien de boer er niet in slaagt het vereiste quotum melkproductie te bereiken. Gelijksoortige straffen zijn gesteld voor andere producten. Het land kan worden overgedragen aan andere boeren in de uiterste gevallen.

— Moskou: Beide partijen gebruiken reusachtige luchtstrijdkrachten in de gevechten in het Zuiden van Rusland. De huidige luchtgevechten zijn waarschijnlijk zo reusachtig als nog niet gezien is in de Russisch-Duitse oorlog. De luchten zijn steeds vol bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen, die op geringe en grote hoogten in gevecht gewikkeld zijn.

— Londen: Professor André Philip, een ontsnapte Franse ondergrondse leider, verklaarde: „Een Geallieerde invasie zal geheel bezet Frankrijk ogenblikkelijk doen revolteren."

Philip, die naar Groot Britannië kwam om zich te voegen bij De Gaulle, terwijl hij door de Gestapo gezocht werd, waarschuwde echter, dat een „succesloze invasie een verschrikkelijke slachting door de Duitsers ten gevolge zou hebben". Hij zeide: „Indien de affaire van Saint Nazaire, toen het volk met de commando's vocht, twee of driemaal wordt herhaald, zal de slachting door de Duitsers de geest van het volk breken."

Philip zeide, dat, niettegenstaande de bloedige slagen van de Gestapo vooral in Parijs, de Franse ondergrondse weerstand gestadig gegroeid is sedert de Verenigde Staten in December in oorlog kwamen.

Katholieke Jeugd huldigt Gouverneur en Minister.

Gouverneur Kasteel aanvaardt gaarne Beschermheerschap over de Katholieke Jeugdorganisaties.

Minister van Handel, Nijverheid, Scheepvaart, Landbouw en Visserij, Kerstens, zegt: „Bemint de Kerk".

De mooie binnenplaats van het Sint Martinusgesticht was gistermiddag de plaats van een bij uitstek Katholiek feest, toen de Katholieke jeugd hulde bracht aan den Katholieken Gouverneur van Curaçao en aan een Katholieken Minister van de Kroon.

Talrijk waren de kleuren, die de ogen streelden en de opgewekte kinderschaar scheen een wuivend bloemenveld met al die verschillende uniformen. De gaanderijen waren overbevolkt met de ouders en belangstellenden. Overal verspreid zag men de Zusters met haar blijde gezichten. Een verhoging was opgesteld met de versierde portretten van Zijne Heiligheid den Paus en van Hare Majesteit de Koningin. Talrijke Paters, waaronder de Hoogeerwaarde Pater Vicarius Provincialis, Antoninus van der Veen Zeppenfeldt, en Fraters met Frater Maria Radulphus aan het hoofd, zaten aan beide zijden van het podium. Even voor 17 uur kwam Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Petrus Innocentius Verriet O.P. de binnenplaats opgewandeld, waar de kinderen Hem blijde begroetten. Precies op tijd arriveerden de beide Excellenties Dr. Petrus A. Kasteel en Pieter Adriaan Kerstens. Een driewerf hoera galmde uit de enthousiaste kinderschaar. Na de begroeting namen de 3 Excellenties, die merkwaardigerwijze alle 3 Piet als voornaam voeren, op het podium plaats. Hierop zongen alle aanwezigen onder leiding van Frater Maria Fidelius het Wilhelmus. De Minister-zanger Kerstens liet zich niet onbetuigd en fors klonk zijn stemgeluid van zijn verheven standplaats af. Vervolgens zong het bekende jongenskoor van Pietermaai een lied. Toen de laatste klanken over de binnenplaats vervlogen waren, nam Pater Irenaeus Arnoud de Bruyn O.P. het woord om op zijn bekende schone wijze de Excellenties toe te spreken. Zijn toespraak luidde als volgt:

Rede Pater De Bruyn.

Excellenties,

Alvorens het woord te richten tot Uwe Excellentie Gouverneur Kasteel en Uwe Excellentie Minister Kerstens, zij het mij vergund met een enkel woord mijn vreugde te mogen uitspreken, dat onze beminde Bisschop weer in ons midden is, gelukkig hersteld van Zijn ziekte en namens al onze kinderen uit de hoop uit te spreken, dat Monseigneurs gezondheid zich tot in de lengte van dagen moge bestendigen, als het God behaagt. Hiervoor zullen wij met onze kinderen dagelijks bidden. Want Monseigneur, we kunnen U niet missen voor onze jeugd.

En nu Excellentie Dr. Kasteel en Excellentie Kerstens is het mij een waar voorrecht U temidden van onze kinderen welkom te heten. Wij huldigen U op de eerste plaats als hoogste wereldlijke gezagdrager in ons Gebiedsdeel en als vertegenwoordiger van Hare Majesteit onze geliefde Koningin en als lid van het hoogste regeringslichaam, de ministerraad, en onmiddellijke medewerker van onze Koningin in het Bestuur van ons Koninkrijk.

Wij danken U beiden, dat gij ondanks Uw overstelpende werkzaamheden een uurtje hebt willen vrijmaken om onze Katholieke Jeugdorganisatie te zien. De uniformen onzer kinderen zullen U herinneren aan een stukje Nederland, waar de R.K. Verkennerij, de Jonge Wacht, de Zonnekinderen, K.J.M. en K.J.V. zo heerlijk bloeien.

Het is U reeds vanmorgen en de vorige week Zondag door een meer gezaghebbende stem dan de mijne verzekerd, dat ons Curaçaos volk Nederland lief heeft, maar vooral het Koninklijk Huis. Met dit Curaçaose volk is zeker ook onze Curaçaose jeugd bedoeld. Trouwens onze Eerwaarde Zusters en Fraters kweken die vaderlandsliefde aan op de scholen, waar U overal foto's van het Koninklijk Huis vindt, waar in lief en leed aan de kinderen het nationale gevoel wordt bijgebracht.

Ook in de jeugdorganisatie heeft de opvoeding tot vaderlandsliefde een heel eigen plaats. U kent de belofte der Katholieke Verkenners. Trouw te zijn aan God, Kerk en Vaderland. Wij geven U de belofte, dat al onze jeugdleiders zullen doorgaan om onze kinderen tot trouwe Nederlanders op te voeden en tot aanhankelijkheid aan het Koninklijk Huis. Ik moge mijzelf even onderbreken en verzoek den kinderen een hoera uit te brengen op Hare Majesteit de Koningin. Leve Hare Majesteit Koningin Wilhelmina!

(Een oorverdovend „Leve ons dierbaar Vaderland!" davert over de cour).

Maar Excellentie, er is nog iets.

Wij zouden geen goede Missionarissen zijn als wij onze kinderen niet op de eerste plaats opvoeden voor God. Gij weet het, dat God de kinderen op een heel bizondere wijze liefheeft. Gij zelf weet uit ondervinding wat Vaderliefde is. Welnu, geen vader kan zijn kinderen meer beminnen, dan God de Vader Zijn kinderen liefheeft. En God de Zoon in naam van Zijn Vader is daarvan getuigenis komen geven. En God de Zoon, Christus onze Heer, heeft Zijn priesterschap ingesteld om Zijn Vader en Hem zelf hier op aarde te vertegenwoordigen, ook in Zijn liefde voor de kinderen. Daarom hebben wij, priesters, de jeugd zo lief. Daarom is ons geen werk te veel om de kostbare kinderzielen voor Christus te behouden. Maar dat werk wordt zo vaak belemmerd door grote mensen, die een slecht voorbeeld geven aan onze kinderen. En daarom doet het ons, priesters, zo goed, dat wij onze kinderen hedenmiddag met Uwe Excellenties in contact hebben mogen brengen. Mag ik hun de bedoeling van deze woorden even duidelijk maken.

Kinderen, gij ziet hier voor u 3 mensen, die het met Gods hulp gebracht hebben tot de hoogste waardigheden in Kerk en Staat. Deze waardigheden zijn niet geërfd van hun ouders. Als gij hun zelf zoudt vragen, hoe zij het tot Bisschop, tot Gouverneur en tot Minister hebben gebracht, dan zullen zij u zeggen: God heeft mij ertoe geroepen. En dat is ook zo. Maar er is meer. God heeft hen er toe geroepen, omdat zij zichzelven door hard werken en door deugdzaam leven tot hun verheven taak hebben voorbereid. M.a.w. Zij zijn opgeklommen tot zulke verheven posten, omdat zij gebeden en gestreden hebben en omdat zij zich nooit geschaamd hebben om voor hun Godsdienst uit te komen. Uwe leiders hebben u reeds meermalen gesproken van het lekenapostolaat. De ouderen onder u weten allen, wat dit is. Welnu, èn onze nieuwe Gouverneur èn onze Minister zijn jarenlang, de eerste in Nederland, de tweede in Nederlands Oost Indië, lekenapostelen geweest in de beste zin van het woord. Ik kan daar niet over uitweiden op het ogenblik, maar dit wil ik alleen maar zeggen, dat het belijden van Uw Katholiek Geloof voor God en de mensen geen beletsel is voor uw vooruitkomen in de wereld. Integendeel! Hij, die trouw is aan zijn plichten tegenover God, is ook trouw aan zijn plichten tegenover de mensen.

En wij mogen gerust zeggen, dat God op een biezondere wijze Zijn apostelen beloond heeft door hen te roepen tot zulke hoge posten.

Welnu kinderen, spiegelt u aan het voorbeeld van onze Excellenties. Werkt hard, bidt veel en al kunt gij niet allen Bisschop, Gouverneur of Minister worden, de goede God zal u uw goede wil belonen en u zegenen voor tijd en eeuwigheid.

Excellentie Kerstens, nog nauwelijks een halve dag zult Gij nog bij ons zijn. Onze gebeden en beste wensen vergezellen U. Wij verzoeken U aan Hare Majesteit onze hulde en trouw over te brengen. Wij zullen met Haar bidden dat Zij spoedig moge terugkeren naar het bevrijde Moederland.

En Gij, Excellentie Kasteel, wij hopen, dat Gij nog vele jaren onze Gouverneur moogt zijn. Wij vragen U nederig het Beschermheerschap over onze Katholieke Jeugdorganisatie te willen aanvaarden. Onze jeugd zal ook voor U blijven bidden, opdat Uw Bestuur vruchtbaar moge zijn. Gods zegen zij U namens ons allen toegewenst."

Een zeer hartelijk applaus onderstreepte de woorden van Pater De Bruyn. Tijdens de rede werden de heilwensen van den Spreker op Koningin en Vaderland door alle aanwezigen overgenomen en vervulden zij de gehele binnenplaats.

Ook werd de toespraak nog onderbroken door een klare kinderstem, die haar hartelijkheid wilde uiten en „dag" zeide. Dit zo onverwachte medeleven wekte grote vreugde en de Excellenties wuifden het kleine jongske dan ook hartelijk toe.

Nadat het jongenskoor nu onder leiding van Frater Maria Arnoud weder een lied gezongen had, nam Gouverneur Dr. Petrus A. Kasteel het woord:

Rede Gouverneur Kasteel.

„Beste jongens en meisjes. Nu ik jullie allen hier zo zie staan denk ik aan de wonderbaarlijke roeping van de Kerk." Het werk der Kerk kon niet duidelijker blijken dan ik heden om mij heen zie. Gij staat hier voor mij in de verschillende kleding van uw eigen club en vereniging. Als ik u zo voor mij zie, dan gaan mijn ogen ver over de zee, waar ook kinderen zijn met dezelfde uniformen. En iets droeviger word ik, als ik bedenk, dat mijn kleine jongen, die net zo'n pakje als jullie daar draagt, dat niet meer mag, omdat de overweldiger dat niet hebben wil. De overweldiger is nog verder gegaan, omdat hij al dat werk van uw leiders te niet wil doen. Ik zie hier om mij heen de vertrouwde kleren der Paters en ook de kleren der Fraters, die echter bij ons in het zwart lopen. De Zusters lopen hier net als bij ons.

Ik ken die Zusters, want ook ik ben bij haar op school geweest en iets hebben ze mij in de zak willen stoppen. De Fraters hebben beter met mij gehandeld en de Paters hebben wij veel geholpen. Zij gaven mij boeken en nog heel veel meer.

Dit werk, dat hier gedaan wordt, is goed. Pater De Bruyn, die blijkbaar hier nogal veel te vertellen heeft, heeft gewezen op het grote belang van dit werk.

Pius XI heeft in een Zijner encyclieken duidelijk gezegd, dat een deel der opvoeding aan de ouders behoort en dat niemand dit den ouders kan ontnemen. Een deel behoort aan de Staat en ook dit deel kan niemand ontnemen en een ander deel behoort aan de Kerk en ook dit kan niet ontnomen worden. De overweldiger in ons land wil nu de opvoeding der kinderen aan de Kerk ontnemen. Zij zullen daarin echter niet slagen. Dit is het beste bewijs van de vaderlandse geest, die er in deze organisaties schuilt.

Hare Majesteit de Koningin en de leden der Regering hebben de kracht en de zin dezer organisaties begrepen. Zij weten, dat mede door deze organisaties een krachtige en goede vaderlandse geest levendig wordt gehouden.

Houdt vast aan uw organisaties. Zij geven u iets mede voor het persoonlijk en het gemeenschappelijk leven. Zij geven u iets voor de natuur en de bovennatuur. Zij geven ook iets voor nu en voor later. Ik dank u voor deze huldiging en voor dit grootse werk. Ik geef u de verzekering, dat ik dit werk op hoge prijs stel. Dat u mij het beschermheerschap aanbiedt, is mij een grote vreugde en ik aanvaard het gaarne als iets, waarin ik voortdurend belang zal blijven stellen.

Ik hoop, dat wij samen iets kunnen doen voor de verheffing van dit Gebiedsdeel en daardoor ook voor de verheffing van het Koninkrijk. Nu zijn wij, groter, het, die daaraan moeten werken, maar spoedig zult gij het zijn. Over een poosje zult gij ons moeten vervangen. Het is immers vastgesteld, dat wij allemaal dood moeten gaan. Dat is echter niet erg. De jongeren immers zullen leven en onze taak overnemen. Daarom moet gij nu leren flinke mensen te zijn. Volgt uw leiding en jullie zullen Nederland en jullie eigen vaderland, dat iets eigens is, groot maken.

Als jullie Curaçao groot maken in Nederland, dan zal het Nederlandse Rijk opnieuw bloeien en omvatten in volkomen harmonie alle rassen en talen, die leven in een gemeenschap, waar vrijheid, recht en gezag zullen heersen. Dat dit bereikt worde, hangt van ons allen persoonlijk af. Wij hebben nog een speciale roeping om ons in deze tijd op te heffen en klaar te maken, opdat wij een geslagen en gewond Nederland kunnen helpen een nieuw Nederland te worden. Gij, kinderen, hebt een grootse roeping. Zo gij aldus uw plicht doet, zult gij iets schoons gedaan hebben ook voor de kinderen, die na u komen."

Een daverend handgeklap volgde op de woorden van Zijne Excellentie den Gouverneur.

Rede van Minister Kerstens.

Het jongenskoor zong weder een lied, waarna Minister Kerstens een zeer ontroerende toespraak hield.

„Jongens en meisjes, Ik heb het laatste half jaar een groot deel van de wereld afgereisd en ik heb heel veel gezien. Ik was in allerlei landen en onder allerlei volken. Het was mij echter steeds een grote vreugde op al deze reizen iets zeer vertrouwds te vinden en dat was overal een Katholieke Kerk en de H. Mis, welke overal hetzelfde was zoals ik van kindsaf gewend ben. Dit heeft mij dikwijls onder alle ellende veel troost gebracht. Maar sedert vele maanden ben ik niet zo ontroerd en gelukkig geweest als heden, toen ik hier zo even binnenkwam. Deze aanblik van al die kinderen is iets heerlijks, dat iets eigens, dat ik dacht verloren te hebben, zij het dan tijdelijk. Ik heb dit alles zo goed gekend in Nederland en Oost Indië. Ik zie wat ik in Indië, vooral in Batavia, zag hier terug. Ik zie hier de Katholieke Jeugdorganisatie in grote bloei met haar schone beloften voor de toekomst.

Ik moet U dan toespreken en ik dacht, wat te zeggen en toen stond mijn H. Engelbewaarder mij bij, omdat de H. Geest voor Monseigneur gereserveerd blijft. Mijn H. Engelbewaarder fluisterde mij in, denk eens aan Schaapman en ik antwoordde hem, dat dit nog niet zo gek was.

Ik sta hier voor u als katholiek Nederlander uit het milieu van Monseigneur Schaapman. Ik zou u willen vragen: leer het leven kennen van deze Monseigneur, die een katholiek Nederlander en Priester was. Hij is wel nooit minister geweest, maar een groot deel van zijn leven wijdde hij toch aan het politieke leven. U moet, kinderen, bij het denken aan Schaapman niet denken dat hij een schaap was. Integendeel dan zoudt gij hem eerder een paard-man kunnen noemen, want hij was fier als een paard, werkte als een paard voor de Katholieke zaak en hij was edel als een paard. Hij bracht zeer grote dingen tot stand voor God, Kerk en Staat. Zijn hele leven was bijkans vervuld van zijn politieke arbeid.

Daarom trefte het zo, dat hij op zijn sterfbed aan zijn leerlingen, die afscheid kwamen nemen, deze woorden sprak: Bemint de Kerk. In dat stervensuur trok als in een film zijn hele leven langs hem heen en zeer ontroerd werd hij door dit alles en de conclusie van dit alles waren de woorden, die zijn bevende mond ontvielen: Bemint de Kerk.

Monseigneur Schaapman zeide niet: wordt Bisschop. Hij zeide niet: wordt Gouverneur of Minister. Hij besloot zijn leven met een prachtig woord: Bemint de Kerk.

Gij kunt, kinderen, niets beter doen dan de Kerk beminnen. Als gij dat doet, komt alles terecht, hoe het ook ga. Ik durf dit te zeggen, omdat ook op Curaçao zoals in Nederland en Oost Indië de Kerk zoveel tot stand gebracht heeft. Gij kunt de Kerk beminnen, omdat de Kerk ook voor u goed geweest is. Zij is goed geweest doordat zij u gezonden heeft de Paters, Zusters en Fraters. Bemint de Kerk, want de Kerk bemint ook u, omdat gij in wezen allemaal hetzelfde zijt, omdat gij allemaal een onsterfelijke ziel bezit.

Ik heb lange tijd niet een uur beleefd dat mij zo ontroerd heeft, als dit uur temidden van dit katholiek milieu, temidden van deze jongens en meisjes, die de fakkel dragen van ons H. Geloof. Bewaart het, kinderen, en bemint de Kerk".

Een groot gejuich uit de kinderschaar steeg op, toen de Minister zijn ontroerde rede beëindigde. Weder zong het jongenskoor een lied, waarna Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Petrus Innocentius Verriet O.P. nog enige woorden sprak:

De Apostolisch Vicarius spreekt.

„Mijn beste kinderen, er is al zoveel gesproken, dat Ik slechts een klein woordje nog spreken wil. Beste kinderen, luistert goed. Verleden Zondag is Zijne Excellentie de Gouverneur plechtig ingehaald en toen heb Ik een enkel woord gesproken en Ik heb toen iets beloofd, zonder eerst permissie te vragen. Wat zou dat wezen? [De kinderen antwoordden hierop: bidden.]

Ja, Ik heb beloofd, dat het Curaçaose volk iedere dag voor den Gouverneur zou bidden en dus ook jullie. Ik weet, dat jullie het doen zult. Ik weet ook, dat jullie ook voor den Minister zullen bidden en dat jullie zullen denken aan Hare Majesteit onze dierbare Koningin en dat jullie ook zullen bidden voor Prinses Juliana en de kleine Prinsesjes.

Vier weken geleden moest Ik, omdat men er op aandrong, naar het hospitaal. Jullie, jongens en meisjes, hebt Mij toen niet vergeten. Ik kreeg bloemen en appelen van de K.J.M. Maar het mooiste, dat jullie allemaal Mij gaaft, was toch het gebed. En dat heeft Mij beter gemaakt. Dat heeft gemaakt, dat Ik nu weer tussen jullie sta.

In naam van den Gouverneur, van den Minister en ook voor Mijzelf dank Ik jullie allen recht hartelijk en moge Onze Lieve Heer het jullie lonen".

Tot slot zong het jongenskoor een een lied met Frater Fidelius als solozanger, terwijl Frater Arnoud leidde.

De Minister vooral genoot zich van deze zang.

Hierna zongen alle aanwezigen het Wilhelmus en defileerden alle kin langs den hogen Gastheer en Zijn ten. Hiermede was een grootse ging beëindigd, die een uiting was trouw en eerbied van de Katho Jeugd aan de Gezagdragers v Staat.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Ma. 27

Telegram Afdeling: Hr. Pons, 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. Mei tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdelingen: Hr. tel. 299, Emmastad 14.